

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *A főváros közellátásában*

Forrás:

Népszava

Pop.

(Hely)

1920 XI/18

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

381,631

Hely

Idő

"1920"

Személy

A főváros közellátásában

Bajok vannak. Ezt nem mi mondjuk, hanem a főváros közellátásának a vezetője jelentette be hivatalosan a közellátási bizottság ülésén. Amikor arról van szó, hogy a sajtót meg kell szabadítani a korlátaitól, akkor a korlátozások föntartása mellett állandóan fölhozzák azt az érvet is, hogy az élelmezési kérdéseket nem lehet még teljesen szabadon peritaktálni. Mielőtt azokkal a kérdésekkel foglalkoznánk, amelyeket kedden a főváros közellátási bizottságában tárgyaltak, egy-két sorban a kérdés eme részével is kell foglalkoznunk.

Elismerjük, hogy amikor *abszolút* hiány van valamely élelmiszerben vagy egyéb közszükségleti cikkben, akkor nem szabad kiszinezni annak a hiányát vagy követelni annak a beszerzését. Ilyen helyzet volt a háborúban, amikor bizonyos dolgok beszerzése *fizikai lehetetlenség* volt. Ma azonban már sokkal kedvezőbb a helyzet, ma a legszükségesebb dolgokban nincs *abszolút* hiány. Ahol ma bajok vannak, ott vagy az előrelátás hiánya, vagy a megszervezés helytelensége, vagy pedig a lakosságnak a *vásárlásra való képtelensége* az oka a bajoknak. Ezeket a bajokat pedig csak elmergesítette az, hogy nem lehetett velük olyan nyíltan foglalkozni, amint az szükséges lett volna.

Ahova a napsugár nem juthat el, ott nem terem semmi hasznos növény, ott legföljebb penészgombák tenyésznek. Azzal, hogy nyilvánosan nem lehet rámutatni a bajokra, a hibákra és hiányokra, nem lesz több elelmiszer, az éhes ember sem lakik jól s a fűtőlen szoba sem lesz melegebb, hanem csak az förténik, hogy nem orvosolják azokat a hibákat s nem pótolják azokat a hiányokat,

amiket pótolnának és orvosolnának, ha inkább áll ez a hüvelyesekre, amelyek sokkal könnyebben szállíthatók, minthogy nem

A főváros közellátási ügyosztályának annyira terjedelmesek, a megfagyásnak vezetője bizonyára nem akarja a lakosság sinesnek kitéve, mint a burgonya. De azért elégedetlenségét szítani s nem akar senki a hüvelyesekből sines elegendő mennyiségben kielégíthetetlen vágyakat fölkelteni. De ha volna is elegendő, azzal sem volna mégis kénytelen hivatalos jelentésében rásegítve a lakosság nagy tömegein. Amint a mutatni arra, hogy a főváros népe oly retküzellátási ügyosztály vezetőjének a jentéséből egészen világosan megállapítható, lisztet tudja kiváltani, a fehérlisztet azon a főváros lakosságának az élelmezése ma ban már nem. Kénytelen rámutatni arra, elsősorban a drágaságon akad meg. Legelőbb hogy a huszfogyasztásból egyes társadalmi sebben mutatja ezt a lisztnek és a cukornak kategóriák teljesen ki vannak zárva s hogy a dolga. Mindenki tudja, hogy a hivatalos a cukorjegyeknek csak a fele kerül beváltásra, mert a lakosság nem tudja megfizetni a 119 koronás cukorárát. *A tejről és tojásról* ezek után már igazán fölösleges is beszélni, mert ahol az emberek húst nem esznek, de tésztát sem ehetnek, zsirjuk meg nincs, ott igazán fényezés számba megy a tejre és tojásra még csak gondolni is.

A közellátási bizottság ülésén előadotakból megállapíthatjuk, hogy a főváros lakosságának élelmezése két okon akad meg. Az egyik: *bizonyos élelmiszerek nincsenek kellő mennyiségben*; a másik: *a meglévőket a lakosság nagyrésze nem képes megvásárolni*.

Nincs elegendő mennyiségben hüvelyes és burgonya. *Egyikben sines abszolút hiány*. Burgonya annyit termelt az országban, hogy a kormány nagymennyiségű burgonya szállítását vállalta Ausztria részére is. Budapest lakossága részére is kilátásba helyezték a burgonyának megfelelő mennyiségű szállítását, mégis a közellátási ügyosztály vezetőjének jelentése szerint: *„a nyírségi burgonyából a főváros semmit sem kapott”*. Annak, hogy burgonya nincs a fővárosban, egyedül csak a fölhozatal hiányos megszervezése és az előrelátás hiánya az oka. Még

amelyek sokkal könnyebben szállíthatók, minthogy nem terjedelmesek, a megfagyásnak vezetője bizonyára nem akarja a lakosság sinesnek kitéve, mint a burgonya. De azért elégedetlenségét szítani s nem akar senki a hüvelyesekből sines elegendő mennyiségben kielégíthetetlen vágyakat fölkelteni. De ha volna is elegendő, azzal sem volna mégis kénytelen hivatalos jelentésében rásegítve a lakosság nagy tömegein. Amint a mutatni arra, hogy a főváros népe oly retküzellátási ügyosztály vezetőjének a jentéséből egészen világosan megállapítható, lisztet tudja kiváltani, a fehérlisztet azon a főváros lakosságának az élelmezése ma ban már nem. Kénytelen rámutatni arra, elsősorban a drágaságon akad meg. Legelőbb hogy a huszfogyasztásból egyes társadalmi sebben mutatja ezt a lisztnek és a cukornak kategóriák teljesen ki vannak zárva s hogy a dolga. Mindenki tudja, hogy a hivatalos a cukorjegyeknek csak a fele kerül beváltásra, mert a lakosság nem tudja megfizetni a 119 koronás cukorárát. *A tejről és tojásról* ezek után már igazán fölösleges is beszélni, mert ahol az emberek húst nem esznek, de tésztát sem ehetnek, zsirjuk meg nincs, ott igazán fényezés számba megy a tejre és tojásra még csak gondolni is.

Ugy véljük, nem kell külön hangsúlyozni, hogy ezen az állapoton most már sürgősen segíteni kell. A bajokat föltárták hivatalos

oldalról — igaz, hogy későn, de jobb későn, mint soha — fogjanak most már hozzá sürgősen a gyógyításhoz.

Az orvoslásnak kétféle módszerét kell alkalmazni. Minden emeltyűt mozgásba kell hozni, *hogy munkához és keresethez juttassák* azokat a tömegeket, amelyek munka- és kereset nélkül vannak. Ezzel egyidejűen pedig — *tehát azonnal* — le kell szállítani az elsőrendű élelmicikkek, nevezetesen *a liszt, a zsír, a cukor* árát és gondoskodni kell, hogy elegendő mennyiségű *olcsó burgonya és hüvelyes* álljon mindazoknak a rendelkezésére, akik az olcsó ellátásra rászorultak. Hogy ezt hogyan lehet megcsinálni, arra van elég példa. Németország, Ausztria, Olaszország sok-sok milliót fordítottak a háború alatt és azóta is az elsőrendű élelmiszerek olcsóbbá tételére. Vannak más eszközök is erre. Mind-egy, akármilyen módon, de gondoskodni kell arról, hogy az elsőrendű élelmiszerek olcsóbbak legyenek, mert nagyon könnyű számítás-sal kiszámíthatja mindenki, hogy a mai árak mellett még a legjobban kereső munkás és alkalmazott sem tudja a keresetéből legszükségesebbel sem ellátni a családját. Az pedig senkinek sem lehet érdeke, hogy az emberek éhezzenek és fűtetlen szobában dideregjenek az elkeseredés és kétségbeesés vegye őket hatalmába